KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 14e juni 1967 door de Minister van Economische Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot inwilliging van een verzoekschrift betreffende de brouwerijverplichtingen, ingediend bij toepassing van het koninklijk besluit nr 62 van 13 januari 1935, waarbij toelating wordt verleend tot het instellen van een economische reglementering van de voortbrenging en de verdeling", heeft de 13e juli 1967 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires économiques, le 14 juin 1967, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "accueillant une requête relative aux obligations de brasserie, déposée en application de l'arrêté royal n° 62 du 13 janvier 1935, permettant l'institution d'une réglementation économique de la production et de la distribution", a donné le 13 juillet 1967 l'avis suivant :

Het ontwerp strekt ertoe, voor een nieuwe periode van drie jaar eindigend op 31 december 1969, algemeen bindend te verklaren, bij toepassing van het koninklijk besluit nr. 62 van 13 januari 1935, een reeks verplichtingen die voor het merendeel reeds het voorwerp zijn geweest van het koninklijk besluit van 28 november 1961 tot inwilliging van een verzoekschrift betreffende de brouwerijcontracten en van het koninklijk besluit van 25 september 1964 tot inwilliging van een verzoekschrift betreffende de brouwerijverplichtingen. Over de ontwerpen van deze koninklijke besluiten heeft de Raad van State onderscheidenlijk onder nr. L. 7426/2 op 13 april 1961 en onder nr. L. 8857/2 op 22 mei 1964 van advies gediend.

Alhoewel het huidig ontwerp -zoals trouwens ook het ontwerp nr. L. 8857/2- tot stand is gekomen ingevolge een gezamenlijk verzoekschrift van de beroepsverenigingen en groeperingen van brouwers en handelaars in bier en tafelwater, enerzijds, en van de Nationale Confederatie van beroepsverenigingen van herbergiers, hotel- en restauranthouders van België, anderzijds, behouden zekere opmerkingen die de Raad van State in 1961 liet gelden hun waarde. Er wordt niet op teruggekomen bij de bespreking van dit nieuw ontwerp.

Artikel 2.

Artikel 2, eerste lid, stelle men als volgt :

"Onder "brouwerijverplichting" dient men voor toepassing van dit besluit te verstaan, elke aan een slijter opgelegde verplichting, waarbij een brouwer

.../

of een handelaar in bieren en drinkwaters, hierna "leverancier" genoemd, zich de exclusiviteit van de reclame of de levering van één of van verscheidene of van alle door een slijter verbruikte, verkochte of te koop aangeboden dranken voorbehoudt".

In de Franse versie van dezelfde bepaling vervange men de woorden "et/ou" door "ou", dat volstaat.

Artikel 2, tweede lid, is overbodig en kan derhalve worden weggelaten.

Artikel 3.

Terwille van de overeenstemming met de Franse versie, die de juiste bedoeling weergeeft, schrijve men in de Nederlandse tekst van artikel 3, tweede lid : "... in uitvoering of naar aanleiding van een overeenkomst...".

In artikel 3, tweede lid, vervange men "beneficiant" door "zijn leverancier".

Artikel 5.

Om ieder misverstand te vermijden, vervange men in artikel 5, eerste lid, laatste zin, "de beneficiant door "de schuldenaar", daar volgens de gemachtigde ambtenaar dit de juiste toedracht van de bepaling is.

.../.

Voor artikel 5, tweede lid, eerste hypothese, in fine, verdient volgende redactie aanbeveling :

"Wanneer boven het aantal te lopen jaren van het ogenblik van de inbreuk af tot het verstrijken van de termijn waarvoor de brouwerijverplichting is bedongen, een aantal maanden overblijft,...".

Artikel 6.

Zoals het door de gemachtigde ambtenaar wordt toegelicht, strekt artikel 6 ertoe te verbieden dat,naar aanleiding van het sluiten van sommige contracten van lening van geldmiddelen of van meubilair, van borg of van investering,een brouwerijverplichting wordt aangegaan voor langere duur dan door de bepaling is aangegeven. Die maximum toegelaten duur verschilt naargelang het bedrag waarvoor wordt gecontracteerd.

Meer bepaald bedraagt hij onderscheidenlijk drie, vier, zes of negen jaar, te rekenen vanaf de datum waarop het contract wordt aangegaan naargelang de gecontracteerde som :

niet hoger is dan 60.000 fr.,
hoger dan 60.000 fr. doch niet hoger dan 180.000 fr.,
hoger dan 180.000 fr. doch niet hoger dan 300.000 fr.,
hoger dan 300.000 fr. doch niet hoger dan 400.000 fr.

met dien verstande dat, voor zover de integrale terugbetaling niet vroegtijdig geschiedt, de duur alleszins onderscheidenlijk twee, drie, vier of vijf jarer

.../

te rekenen van de datum van de werkelijke afbetaling van het volledige bedrag van alle sommen, verschuldigd in uitvoering of naar aanleiding van het contract, mag bedragen.

Het artikel verdient bovendien nog vormopmerkingen die geen commentaar behoeven en voldoende tot uiting komen in volgende redactie,die de juiste draagwijdte van de bepaling duidelijker weergeeft :

"Artikel 6.-

In contracten van lening van geldmiddelen of van meubilair, van een borg of investering is het verboden brouwerijverplichtingen aan te gaan waarvan de duur de hiernavermelde grenzen overschrijdt :

Waarde van het contract in franken	Duur van de brouwerijverplichting
van 1 tot 60.000	3 jaren, verlengd tot het verstrijken van het tweede jaar vanaf de werkelijke afbetaling van het volledige bedrag van alle sommen, verschuldigd in uitvoering of naar aanleiding van het contract;
van 60.001 tot 180.000	4 jaren, verlengd tot het verstrijken van het derde jaar vanaf de afbetaling;
van 180.001 tot 300.000	6 jaren, verlengd tot het verstrijken van het vierde jaar vanaf de afbetaling;
van 300.001 tot 400.000	9 jaren, verlengd tot het verstrijken van het vijfde jaar vanaf de afbetaling.

.../...

De slijter mag voortijdig de lening afbetalen, het meubilair terugbezorgen of de oorspronkelijke waarde ervan aan de lener betalen, zich ontdoen van de borg of de investering afbetalen".

Artikel 7.

Voor de inleidende zin van artikel 7, eerste lid, verdient volgende redactie aanbeveling :

"Wanneer een of meer nieuwe leningen van geldmiddelen of van meubilair, borgen of investeringen, die afzonderlijk niet hoger zijn dan 400.000 fr., tijdens een brouwerijverplichting worden toegestaan, mag de duur van het verplichtingsbeding van een of van meer vroegere contracten verlengd worden".

Daar artikel 7, laatste lid, slechts de gevolgtrekking is van hetgeen in het eerste lid van hetzelfde artikel is bepaald, is het overbodig en kan het worden weggelaten.

Artikel 10.

Voor artikel 10 verdient volgende redactie aanbeveling :

"Artikel 10.-

De contracten, waarbij als tegenwaarde van een zakelijke of persoonlijke borg, door de leverancier g voor de slijter, een brouwerijverplichting is bedong in de betekenis welke daaraan bij dit besluit is ge volgen het stelsel van de beperkingen, welke op het van leningen in dit besluit is gesteld".

Artikel 11.

Artikel 11 verklaart de voorgenomen regeling, in de mate als hierna is aangegeven, toepasselijk op bepaalde brouwerijverplichtingen, ook wanneer die gesloten zijn vóór de inwerkingtreding van het in uitzicht gestelde besluit.

1. Het verklaart de voorgenomen regeling toepasselijk op de afzonderlijke contracten voor leningen van geldmiddelen of meubilair, voor borg of investeringen, afgesloten na 1 januari 1967.

2. Het verklaart de artikelen 2 tot 10 van dit ontwerp-besluit van toepassing :

a) op de opeenvolgende contracten afgesloten van 1 januari 1967 af;

b) op de opeenvolgende contracten waarvan de ene vóór 1 januari 1967, de andere na deze datum zijn afgesloten;

c) op de opeenvolgende contracten afgesloten vóór 1 januari 1967, maar onder hiernavolgend dubbel voorbehoud:

- wanneer de verplichting in uitvoering van het koninklijk besluit van 25 september 1964 niet tot na 1 januari 1970 loopt, blijft zij van kracht;
- wanneer de verplichting in uitvoering van het koninklijk besluit van 25 september 1964 tot na 1 januari 1970 loopt, kan zij in toepassing van dit artikel geen einde nemen vóór 1 januari 1970.

.../...

Er moet worden opgemerkt dat in het koninklijk besluit nr. 62 geen bepaling de Koning machtigt verplichtingen op te leggen aan de partijen welke een brouwerijverplichting hebben bedongen na 31 december 1966, dit is de datum waarop de geldigheidsduur van het koninklijk besluit van 25 september 1964 heeft opgehouden.

Evenmin werd de Koning gemachtigd om contracten te wijzigen, gesloten vóór 1 januari 1967. (Het advies van de Raad van State L. 7426/2 van 13 april 1961 geeft de redenen daarvoor duidelijk aan.

Le projet vise à rendre obligatoires pour une nouvelle période de trois ans prenant fin le 31 décembre 1969, en application de l'arrêté royal n°62 du 13 janvier 1935; une série d'obligations qui ont pour la plupart déjà fait l'objet de l'arrêté royal du 28 novembre 1961 accueillant une requête relative aux contrats de brasserie et de l'arrêté royal du 25 septembre 1964 accueillant une requête relative aux obligations de brasserie. Le Conseil d'Etat a donné son avis sur les projets de ces arrêtés respectivement le 13 avril 1961 sous le n° L.7426/2 et le 22 mai 1964 sous le n° L.8857/2.

Bien que le présent projet - tout comme le projet n° L.8857/2 - ait été élaboré à la suite d'une requête collective des associations et groupements professionnels de brasseurs et négociants en bières et eaux de boisson, d'une part, et de la Confédération nationale des unions professionnelles des cafetiers, hôteliers et restaurateurs de Belgique, d'autre part, certaines observations formulées par le Conseil d'Etat en 1961 gardent toute leur valeur. Il n'y sera pas revenu au cours de l'examen du présent projet.

Article 2.

L'alinéa premier du texte néerlandais de cet article gagnerait à être rédigé ainsi qu'il suit :

"Onder "brouwerijverplichting" dient men voor de toepassing van dit besluit te verstaan,elke aan een slijter opgelegde verplichting, waarbij een brouwer of een handelaar in bieren en drinkwaters, hierna "leverancier" genoemd,zich de exclusiviteit van de

.../...

reclame of de levering van één of van verscheidene of van alle door een slijter verbruikte, verkochte of te koop aangeboden dranken voorbehoudt".

A l'alinéa ler, version française, de cet article, il conviendrait de remplacer les mots "et/ou" par le mot "ou", qui suffit.

L'alinéa 2 du même article est superflu et doit dès lors être omis.

Article 3.

Par souci de concordance avec la version française, qui reflète les intentions exactes du Gouvernement, il conviendrait de dire dans la version néerlandaise de l'article 3, alinéa 2 : " ... in uitvoering of naar aanleiding van een overeenkomt ... ".

A l'alinéa 2 de l'article 3, il conviendrait de remplacer le mot "débiteur" par celui de "tenu" , et le mot "bénéficiaire" par ceux de "son fournisseur".

Article 5.

Dans la dernière phrase du premier alinéa de l'article 5, il conviendrait, pour éviter toute ambiguïté de remplacer les mots "au choix du bénéficiaire de cell par les mots "au choix du débiteur de l'obligation", tel étant la portée du texte d'après le fonctionnaire délé

.../..

A l'alinéa 2, première hypothèse, in fine, du même article, il conviendrait de remplacer les mots "jusqu'au terme contractuel" par les mots "jusqu'à l'expiration de la durée contractuelle de l'obligation de brasserie".

Article 6.

Selon le fonctionnaire délégué, l'article 6 tend à interdire, lors de l'établissement de contrats de prêts d'argent ou de mobilier, de cautionnement ou d'investissement, que ceux-ci soient assortis d'une clause d'obligation de brasserie d'une durée plus longue que celle que le projet fixe. La durée maximale autorisée varie d'après le montant de la somme qui fait l'objet du contrat.

La durée est respectivement de trois, quatre, six ou neuf ans à partir de la date de la conclusion du contrat, selon que la somme stipulée :

ne dépasse pas 60.000 francs;
est supérieure à 60.000 francs, sans dépasser 180.000 francs;
est supérieure à 180.000 francs, sans dépasser 300.000 francs;
est supérieure à 300.000 francs, sans dépasser 400.000 francs,

étant entendu que, pour autant que le remboursement intégral n'ait pas lieu anticipativement, la durée peut de toute manière être de deux, trois, quatre ou cinq années à partir de la date du remboursement effectif du montant total de toutes les sommes dues en exécution ou à l'occasion du contrat.

.../...

L'article appelle en outre des observations de pure forme, qui ne requièrent aucun commentaire et ressortent à suffisance du texte suivant, qui traduit mieux la portée précise de la disposition :

"Article 6.-

Sont interdites dans les contrats de prêts d'argent ou de mobilier, de cautionnement ou d'investissement, les clauses d'obligation de brasserie dont la durée excède :

Montant du contrat en francs :	Durée de l'obligation de brasserie :
de 1 à 60.000	3 années, prolongées jusqu'à l'expiration de la deuxième année qui suit le remboursement effectif du montant total de toutes les sommes dues en exécution ou à l'occasion du contrat;
de 60.001 à 180.000	4 années, prolongées jusqu'à l'expiration de la troisième année qui suit le remboursement;
de 180.001 à 300.000	6 années, prolongées jusqu'à l'expiration de la quatrième année qui suit le remboursement;
de 300.001 à 400.000	9 années, prolongées jusqu'à l'expiration de la cinquième année qui suit le remboursement.

Le débitant peut, par anticipation, rembourser le prêt, remettre le mobilier ou en rembourser la valeur initiale au prêteur, libérer la caution ou rembourser l'investissement."

.../...

Article 7.

Dans la première phrase de l'article 7, alinéa ler, il conviendrait de dire : "... sont consentis pendant la durée d'une obligation de brasserie, l'obligation qui résulte d'un ou de plusieurs contrats antérieurs pourra être prolongée : ... ".

Le dernier alinéa du même article est superflu et peut être omis puisqu'il n'est que corollaire de ce qui est disposé à l'alinéa ler de l'article 7.

Article 10.

L'article 10 gagnerait à être rédigé de la manière suivante :

"Article 10.-

Les contrats portant une garantie réelle ou personnelle accordée au débitant par le fournisseur, dont une obligation de brasserie au sens du présent arrêté constitue la contrepartie, suivent le régime des limitations que le présent arrêté établit en matière de prêts".

Article 11.

L'article 11 étend la réglementation envisagée dans la mesure ci-après indiquée, à certaines obligations de brasserie, même lorsque celles-ci étaient déjà assumées avant l'entrée en vigueur de l'arrêté en projet.

.../...

1. Il déclare la réglementation envisagée applicable aux contrats uniques de prêts d'argent ou de mobilier, de cautionnement ou d'investissement conclus postérieurement au ler janvier 1967.

2. Il déclare les articles 2 à 10 de l'arrêté en projet applicables :

a) aux contrats successifs conclus après le ler janvier 1967;

b) aux contrats successifs conclus, les uns avant le ler janvier 1967, les autres après cette date;

c) aux contrats successifs conclus avant le ler janvier 1967, mais sous les deux réserves suivantes :

- si la durée de l'obligation, en exécution de l'arrêté royal du 25 septembre 1964 ne dépasse pas le ler janvier 1970, elle sera maintenue ;
- si la durée de l'obligation, en exécution de l'arrêté royal du 25 septembre 1964 dépasse le ler janvier 1970, elle ne pourra prendre fin, par application du présent article, à une date antérieure au ler janvier 1970.

Il convient de relever que l'arrêté royal n°62 ne contient aucune disposition qui autorise le Roi à imposer des obligations aux parties ayant conclu un contrat de brasserie postérieurement au 31 décembre 1966, date à laquelle l'arrêté royal du 25 septembre 1964 a cessé de produire ses effets.

Le Roi n'est pas davantage habilité à modifier les contrats conclus avant le ler janvier 1967 . L'avis du Conseil d'Etat n° L.7426/2 du 13 avril 1961 en indique dans les deux cas clairement les raisons.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, voorzitter van de Raad van State,
Messieurs : président du Conseil d'Etat,

H. BUCH, staatsraden,
Ch. SMOLDERS, conseillers d'Etat,

J. LIMPENS, bijzitters van de afdeling wetgeving,
R. de RYKE, assessseurs de la section de législation,

Mevrouw : J. DE KOSTER, adjunct-griffier, griffier
Madame : greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. F. LEPAGE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. M. GROMMEN, substituut-auditeur-generaal.

La chambre était composée de

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. F. LEPAGE.

Le rapport a été présenté par M. M. GROMMEN, substitut de l'auditeur général.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER, DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J. DE KOSTER. (get.) F. LEPAGE.